

22 15
ש.ב.

15.2.74

רפלול - מפקד ארגדה 36

באחתי לארגדה באוגוסט 1972. הדבר הראשון שנראה היה לי מוזר היה פיזור העוצבות על חוף הים ובמchnerה נפתלי.

נאמר לי כי ההיערכות הרעלחה לדיוון, אך הדבר נדחה ע"י מוטה (אלוף הפיקוד הקודם). הוחלט לדלג את העוצבות קדימה לאחר שהדבר הרעלת שנית לפני יוזמתו. הדיוון היה בפיקוד שלא בנוכחותי. הדבר אושר, כולל תקציב, בסוף 1972-ачיילת 1973.

מחנה יפח לא היה מוכן עדין. מחנה פילון היה בתהליכי שיפוריים. ארגדה 210 הייתה בשלב הקמה ובכנסת למחנה בורדי, ואנחנו נפגשנו במקומה לפילון, עם חטיבת 179, בחציית האביב 1973.

עקב פעילות ומתחיה בגבול באביב 1973 זורזה העברת חטיבת 679 למחנה יפח, למרות שהמחנה לא היה מוכן עדין. היו סככות לטבקים ומחסנים לזרזוד. אבל לא היה חשמל ומים. הוקמו מבנים ארעיים למפקחת החטיבה.لوح הזמנים המקורי לגבי העברת חטיבת 679 היה אוקטובר 1973.

החטיבה השלישית, חטיבת 9, עברה למנסורה ללא בעיות.

היו בעיות עם מיקום תחמושת טנקים. ל-179 הייתה תחמושת עבר גדור אחד לפילון ויתר התחמושת הייתה במת"ק עין זיתים.

679 הייתה צריכה להתחבס על מת"ק צומת נפתלי.

האוֹגְדָה סִימָה אֶת הַעֲבָרוֹת לְקַרְאַת אַמֵּץ 1973, כָּלְלָל מִפְקָדַת הָאָרְגָדָה.
מְאּוֹגּוּסְט 1972 וְעַד אָוּקְטְזְבָר 1973 בּוֹצָעַ תְּרֵגִילִי גִּוָּס בְּלַהֲלָן:

חט' 679; א.א. 212, חפ"ק האוֹגְדָה, חט' 179, ויר"ם אוֹגְדָתִי.
תְּרֵגִיל הַגִּיאָס שֶׁל חט' 179 שִׁבְעַצָּע ב-30 בְּסֶפְטְמֶבֶר 1973 חֻמָשׁ וּזְוּזָד אַקָּא
גְּדוּד טַנְקִים אֶחָד, שַׁהוּשָׂאֵר חָמָשׁ וּזְוּזָד בְּגַלְל הַמִּתְחִדָּה שַׁהְתִּחְיֵלָה לְהַסְמִמָּן
בְּגַזְרַת רַמָּה"ג. צְרוֹתִי הַטַּנְקִים שֶׁל гְּדוּד הַשָּׂאֵר מְבוֹיִיסִים 12 שָׁעוֹת מַעַל
הַמְתוּכָנָן לְתְרֵגִיל הַגִּיאָס.

בְּשִׁנְיִי הַגְּדוּדִים הַאֲחֶרְיִים זִיוּזְדָנוּ אֶת הַטַּנְקִים בְּצִדְקוֹ שֶׁבְּדַרְךָ כָּלְל
נִשְׁמַר בְּמַחְסָנִים. עָשִׂינו זָאת בְּשֶׁל הַמִּתְחִדָּה שְׁגַבְרָה, וְזָאת עַל אָף אֵי הַגּוֹחִירָה
שֶׁבְּדָבָר. אֶת הַטַּנְקִים הַטְעַנוּ בְּתַחְמוֹשָׁת מַמְתִ"ק עַיִן זִיתִים, וְזָאת עַל מִנְתָּה לְשִׁמְוֹר
אֶת תַּחְמוֹשָׁת פִּילּוֹן בְּשֶׁלְמוֹתָה.

חוֹדְשִׁיִּים קָוְדָם לְכָן בְּדַקְנוּ אֶת לֹוחַ הַזָּמְנִים לְתַנְדְּעַת טַנְקִים בְּצִירִי
הַעֲלִיה לְרַמָּה"ג מַמְחָנוֹת פִּילּוֹן וַיִּפְחַח, עַם כָּל סְרוּגִי הַטַּנְקִים שַׁהְיִוּ בְּרַשְׁוֹתֵנוּ
(כָּלְל תָּוּמָ"ח 155 מ"מ). בַּשְׁבּוּע שֶׁלְפָנֵי הַמִּלְחָמָה העָלִינוּ עַל הַטַּנְקִים יְרָתָר
צִדְקוֹ מִמֶּצֶב דָּגִיל.

בּוֹצָעַ סִירּוִי מִפְקָדִים וּקְבוֹצּוֹת פְּקוּדוֹת עַד לְרַמָּת מִפְקָדִי מַחְלָקָה טַנְקִים.

עִידָּכָנוּ אֶת מִרְכָּזִי הַגִּיאָס וּלְקַרְאַת סְרָף הַשְּׁבּוּעַ הַאֲחָדוֹן הַחְלְתִּיחֵלָה לְהַשְּׁאֵר
אֶת כָּל הַמְעָרֵך הַסְּדִיר שֶׁל הָאָרְגָדָה, כָּלְלָל מִפְקָדִי מִרְכָּזִי הַגִּיאָס. זֶה הִיֵּה שְׁלוֹשָׁה
יָמִים לְפָנֵי הַמִּלְחָמָה.

חט' 7, המח"ט וְכָל הַמְגַ"דִּים הַגִּיעוּ כָּבֵר בַּיּוֹם ו', לְמַחְנָה פִּילּוֹן
וְהֵם עָלוּ עַל הַטַּנְקִים שֶׁל חט' 179 פְּחוֹת 34 טַנְקִים שְׁנָשָׂאֵר בְּפִילּוֹן.

כשוחקלה פקודת הגיוס בשבת, נאמר לנו שנתקבל את הטנקים של חטיבה 164 במחנה נפתלי, תמורה אלה שנלקחו ע"י חט' 7.

פקודת הגיוס לא באה לי כהפתעה. האוגדה לא היתה אחרראית לזרה. בתחילת השבוע שלפני המלחמה הידתי בפקוד. האלוף לא היה אמרתי לרמ"ט במלים אלה: עכשו חייבים להניח מיליון מוקשים ומהר, מפניהם שהזמן דוחק. שבוע ימים קודם ישבתי עם צורי וברצוני, שעמדנו להחלף בתפקיד מה"ט 820. שניים חניכי לשעבר. ביצעתם אתם תרגיל מחשבתי - מה עושים אם חטיבות סוריות יפרצו בלילה. ואמרתי להם שבפעם הבאה זאת הבעייה שתעמוד לפנינו. הם אמרו שמאחר וזה דמיון פרוע, אין להם חשובה. הצורה וגם כמות הכוח שהוא פועל מצד הסורים לא הפתיעו אותו. הקמ"ק של האוגדה הזרירנו בנושא זהה ואני סמרתי על המידעה שלי ולאור בדיקותי את המצב והנסיבות הכרחות האמנתי כי תחכון פריצה פתורנית במסה של טנקים.

באורתה פגישה שאלתי את שני המח"טים מה תהיה תשובהם לפריצת חטיבה סורית לחושניה בלילה ללא התראה. חזיתי אפשרות בזאת ולגביה התייצבות חטיבה סורית בלילה בחושניה היה אפשרות מתבלת על הדעת.

mdi יום היה ע. קמ"ן מעדכן את המערך הסורי על גבי המפה ונוכחנו לדעת שתזרזות טנקים מבוצעת בלילה, ולבן גראתה היה לי כסבירה. האפשרות הזאת של חදעת עצובות טנקים בלילה. לבן העצה, ודרשתי הנחת מוקשים, ובפועל להניחם בשטח מבלי להטעינם, כדי לחסוך זמן.

שהסורים יכולים להניע כוחות בהפתעה ולחצות את הגבול מתחום תנועה - היה נושא להרבה שיחות עם פיקוד צפון. לו היינו ערוביים בתוכנית "סלע", היתה המלחמה נגמרה, להערכתנו, תוך 10 שעות (היערכות סלע כוללת ~ 3 חטיבות טנקים, גדור סיור אוגדתי, סה"כ כ-350 טנקים וגזר ארטילרי מלא).

ה מל חמם

קיבלו פיקוד הגiros בשעה 00,10 בבוקר והחלטו לשולח מסגרות של פלוגות טנקים לבליהמה.

אחר הצהרים בא אלוף הפיקוד עם האלוף (מייל) מוטי הוד ומספר לי על המצב. עליינו לגשם והיינו יחד בחפ"ק עד חמות. בחמות קיבלתי את הפיקוד על הגזרה.

מן - סגן מפקד האוגדה, דיווח לי מפילון על צוותי הטנקים שהגיעו ושהיו מוכנים ל行动. הודיעו לו לאיזה מקום ובאיזה דרך לשולח מסגרות לדמה.

בד' 278 שהציג ייד על טנקים במחנה נפתלי עליה דרך ציר עין-גב, זריפיב, רל כל. טנקים מגדוד הסיור האוגדתי עלו לציר יהודיה. טנקים השיבו לחטיבה 179, שאו יישו בפילון, הרפנו לציר יהודיה, וטנקים של חטיבה 679 הרפנו לציר גשר בנורת יעקב - נפח. תנועות אלה היו בגין מתוכנן בס"סלע", כאשר בס"סלע" חטיבה 679 צריכה לעלות בציריהם הדרומיים וחטיבה 179 - בציריהם הצפוניים, בהתאם לחלוקת הגזרות בתוכנית סלע.

הפייכת הסדר נגרמה כתוואה משני דברים:

- א. היכן היה מוצב חמור יותר.
 - ב. איזה טנקים היו מוכנים לתקועה קודם. יצא מכך שחטיבה 179, שצורה טנקים שלא היו מוכנים קודם, הופגתה לבלייה הפריצה הסורית בגזרה הדרומית. גורם נוסף - תקועה טנקים על שרשרת מחנה נפתלי דרך עין גב-סקוביה היתה קצרה יותר לעלייה לרמה.
- חטיבה 9 - מרכנת, שהתרוגנה במחנה מנוסרה, עברה תחת פקוד ארגדה 146 עם עלייתה לרמה.

למרות שאגד התחזקה הארגדי לא התארגן עדין, החילה אפסנארה הארגדה לטפל בנושא תחמושת ודלק לטנקים שנמצאו בגע עם האויב, מתחילה המלחמה (חט' 188 וחת' 7). יותר מאוחר, כשהתארגן אגד התחזקה, פעלנו נושא הספקה והפינוי טוב מאד, כולל מתן שירותים כאלה לארגדות השכנות.

המוצבים מילאו תפקיד חשוב בשוב משך המלחמה. אף מוצב בגזרה לא נפל. פינינו 3 מוצבים מהשש שתגזרמה אבידות מיותרות באם יכשו. בדיעבד, היה פינוריים מיותר.

בערבו של יום א', 7.10.73, נקבע גבול גזרה בין ארגדה 36 לארגדה 210 בקו התוראי העובר ממזרח למערב כ-2 ק"מ מדרום לנפה. בליל א/ב', החיל המאמץ הסורי הצפוני בהתקפתו. מאמץ זה המשך עד يوم ג', 9 באוקטובר לפני הצהרים. תודת לモץ 707, שדיווה על סימני התורופות בהתקפת האויב, החלכו להחזיק מעמד למרות הלוח

הכבד וחרף העובדה שנשארו בגזרה זו כ-40 טנקים במצב **לחימה** עם מעת
מאך חמושת. חידוש מלאי התאפשרות לטנקים במצב זה היה קשה ביותר
וכמעט בלתי אפשרי, בכלל הארטילריה הכבודה שביבסה את כל אזור
הקרבות והוגחתה בלי הרף. תגבורות טנקים שהגיעו לגבול זה היו
מצומצמת במספרן וחסרוות כל מסגרת ארגונית (פלוגתית). טנקים אלה
נאספו בשטחי הלחימה, תוקנו, זורדו מחדש והושבו בהם צוותים שהתגייסו
באיחור או שנאספו בדרך כלשהי. ארגונים ברצע במחנות ירדן ועדיקה.
למרות כובדה ורציפותה של המלחמה, היו מודרל צוותי הטנקים
וכוח הלחימה למופת. לאחר שבירת התקפה הסורית ב-9 באוקטובר,
זקקו ל-24 שעות התארגנות, וב-11 באוקטובר חצתה אוגדה 36 את קו
הסגול בהבקעה לטור השטח הסורי.

הערכתך את רמת הלחימה הסורית

להערכתך, אין **שינוי** מהותי ומשמעותי ברמת הלחימה של הצבא
הסורי; היזומה וה坦ופה ההתקלתית מול סד"כ מוקדם של צה"ל אי-אפשרו
לצבא הסורי את ההצלחות הראשוניות. ברגע שמערך הבלימה השיג הצלחות
מקומיות, נבלמו התנופה והתקדמות. מודד לרמת הלחימה של הצבא הסורי
יכול לשמש היחס שבין טנקים פגיעים לטנקים נטושים, שהוא לדעתך
קרוב ל-1:1.

באשר לטילי ה-ג.ט. - בפקוד צפון לא נפגעו יותר מ-1% מהטנקים
שלנו שנפגעו במהלך ע"י טילי סגר. כאשר עברה היזומה לידיינו, חזרה
התמונה המוכרת לנו של בריחה ונטישת מערכיהם מביצרים וכלי נשקי.

זעורך בנושא טילי ה-ג.ט. - מתחקיר של מפקד פלוגת סאגרים
שנפל בשבי מסתבר שלדעתו מתוך 20 טילים שירות על טנקים שלנו פגע
אורלי ב-2 מהם. ~~כאשר נוקטים באמצעי נגד כפי שננקטו על ידי~~
אורגה 36 בהבקעה, אשר הטילים הללו מהווים גורם בעל חשיבותה בשדה הקרב
(בהבקעה, למרות שכורונה נגד מערכ סורי מבוצר, לא נפגע אפילו טנק
אחד מטילי סאגר).

(-)
רפ"ל